

З_52/09.01.2017 г.

ЗКПО, чл. 204, ал. 1, т. 4;

ЗКПО, чл. 217, ал. 3;

ЗКПО, чл. 215а;

ЗКПО, § 1, т. 83 от ДР;

ЗДДФЛ, чл. 24, ал. 3

Относно: данъчно третиране по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на разходите за нает лек автомобил, който се ползва за управленска дейност и за лични нужди и прилагане на разпоредбите на чл.215а, ал. 1 и ал.2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

Според изложеното в запитването, дружество с договор за лизинг ползва леки автомобили, като договорите са приравнени на договор за наем на лек автомобил - в договора няма предвидена клауза за прехвърляне на правото на собственост на лекия автомобил; наемните вноски за периода на договора са в размер по-малък от пазарната стойност на наетия автомобил. Наетият автомобил се ползва за управленска дейност и/или за лични нужди.

В тази връзка са поставени следните въпроси:

1. При условие, че режимът на ползване на автомобила не се документира с пътни листи и се определя по фиксиран процент 50% за лично ползване и 50% за служебно ползване, налице ли е право на ползване на данъчен кредит за наемите и експлоатационните разходи (горива, ремонти и т.н.), разходи за застраховки, винетки, паркинг, аксесоари и др. и в какъв размер?

2. При условие, че режимът на ползване се документира за всеки отделен данъчен период с пътни листи, налице ли е право на ползване на данъчен кредит за наемите и експлоатационните разходи (горива, ремонти и т.н.), разходи за застраховки, винетки, паркинг, аксесоари и др. и в какъв размер?

3. При условие, че автомобилът се ползва само за управленска дейност, като ползването е регламентирано с вътрешна заповед за служебно ползване и се водят пътни листи, налице ли е право на приспадане на данъчен кредит за наемите и експлоатационните разходи (горива, ремонти и т.н.), разходи за застраховки, винетки, паркинг, аксесоари и др. и в какъв размер?

4. Счита ли се пътуването от адреса, на който живее лицето до служебните адреси на дружеството за лично ползване съгласно чл. 215а от ЗКПО?

При така изложената фактическа обстановка с оглед разпоредбите на ЗКПО (обн. ДВ, бр. 95/2006 г., посл. изм. ДВ, бр. 97/2016 г.) изразяваме следното принципно становище:

Относно приложението на ЗКПО

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

По реда на чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО се облагат разходите в натура, свързани със собствени, наети и/или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, от работници, служители и лица, наети по договори за управление и контрол (наети лица), както и от лица, упражняващи личен труд по смисъла на § 1, т. 26, б. «и» от ДР на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ). По силата на § 1, т. 83, изречение първо от ДР на ЗКПО, "разходи в натура" за целите на чл. 204, ал. 1, т. 4 е частта, съответстваща на личното ползване на активите и/или персонала, от счетоводните разходи, които не попадат в чл. 204, ал. 1, т. 1 - 2 и са свързани със собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал, използвани както за дейността, така и за лично ползване.

Със [Закона за изменение и допълнение на ЗКПО](#) (ДВ, бр. 75 от 27 септември 2016 г.) се дава право на избор за третиране на разходи за транспорт на служител от местоживеенето му до служебните адреси на дружеството и обратно като доход в натура на физическото лице със съответстващото на това облагане на доходите по реда на [ЗДДФЛ](#) или да се облагат разходите по реда на [ЗКПО](#) с данък върху разходите, който е окончателен. Това право на избор е уредено в чл. 24, ал. 3 от ЗДДФЛ, а начинът на упражняването му - в чл. 217, ал. 3 от ЗКПО. Така изборът се прави еднократно с годишната данъчна декларация по ЗКПО.

Съгласно чл. 215а от ЗКПО данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е общата сумата на разходите в натура, направени в полза на физическите лица, използващи за лично потребление активи на данъчно задълженото лице. Данъчната основа се изчислява, като целият размер на разходите, свързани с определения актив, се умножи по съотношението между общото ползване и личното ползване на актива. За превозните средства това съотношение се определя въз основа на изминатото разстояние в километри или времето на използване, измерено в часове. Допустимо е, ако не се извършва измерване, да се приеме съотношение 50 на сто.

Тъй като разпоредбите относно данъка върху разходите за лично потребление влизат в сила със задна дата, от 01.01.2016 г., съгласно [§ 19](#) от Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на ЗИД на [ЗКПО](#), с [§ 13, ал. 2](#) от ПЗР на ЗИД на [ЗКПО](#) са уредени заварените случаи. Така данъчно задължените лица, които добросъвестно са облагали тези разходи като доход на физическите лица по реда на ЗДДФЛ до датата на обнародване на закона, могат да изберат с годишната данъчна декларация, подавана за 2016 г., да продължат да прилагат този ред до края на 2016 г., или да приложат алтернативния данък от датата на обнародване на закона до края на 2016 г.

Съгласно [§ 15](#) от ПЗР на ЗИД на [ЗКПО](#) е предвиден преходен режим относно документирането на тези разходи, извършени до датата на обнародването на закона. Доколкото на данъчно задължените лица разходите за използване на тези превозни средства са признавани по облекчен ред по силата на изричната разпоредба на [чл. 10](#),

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

[ал. 6 в старата редакция от ЗКПО](#) относно документалната обосновааност на разходите, то този облекчен ред се признава от датата на влизане в сила до датата на обнародване на закона. Ако превозните средства са използвани и за лични нужди, се приема, че съотношението, необходимо за определяне на данъчната основа на данъка върху разходите в натура за лично ползване, е 50 на сто.

Относно приложението на ЗДДС

С Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) са регламентирани основните права на задължените лица и производствата по този кодекс.

На основание чл. 17, ал. 1, т. 5, б. „б” от ДОПК задълженото лице има право да бъде информирано в подходяща форма за публичните му задължения и за сроковете, в които следва да заплати дължимите от него данъци, задължителни осигурителни вноски и други публични задължения.

При извършена преценка за допустимост на писменото запитване се установи, че поставените по ЗДДС въпроси понастоящем са предмет на неприключило производство, в което задълженото лице е страна.

Уведомяваме, че не се изготвя отговор на поставен от външно за приходната администрация лице въпрос, който е предмет на неприключило данъчно-осигурително, административно-наказателно или съдебно производство.

Изразяваме готовност след приключване на производството, при отново изразено писмено желание от страна на задълженото лице, да предоставим отговор на поставените въпроси, касаещи приложението на ЗДДС.